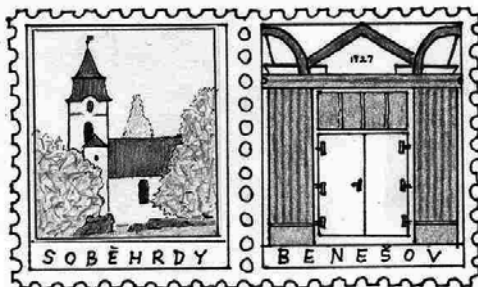

ČÍSLO 83 (2/2015)

ČERVEN 2015

Věstník evangelických
sborů
na Benešovsku

SOBĚHRDSKÝ BRATR

KÁZÁNÍ

Žalm 23,1-3: Žalm Davidův. Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek. Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod, naživu mě udržuje.

Žalm 95,6: Přistupte, klaňme se, klekněme, skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil. On je náš Bůh, my lid, ježž on pase, ovce, ježž vodí svou rukou.

Izajáš 43,1: Nyní toto praví Hospodin, tvůj stvořitel, Jákože, tvůrce tvůj, Izraeli: "Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj. Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí."

Jan 10,14: Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne, tak jako mě zná Otec a já znám Otce. A svůj život dávám za ovce. Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo a jeden pastýř.

Lidé si už od pradávna představovali, že Bůh se o člověka stará podobně, jako se stará pastýř o své ovce. V žalmu 23 je napsáno, že Bůh povede člověka k pastvám zeleným – a že Bůh je můj pastýř.

Plně ztělesnil tento obraz pastýře Ježíš.

Ovce jsou bezbranné, potřebují někoho, kdo by se o ně staral, kdo by je chránil před divou zvěří, kdo by je i léčil.

Pastýř může být dobrý, může být ovšem i zlý. O tom zlém raději příliš široce mluvit nebudu, je to pastýř, který své ovce nepojmenovává jménem, ale číslem. Je to pastýř, který v nich vidí jen peníze skryté v jejich vlně či mase. Je to pastýř, který ovci nechá raději utratit, než aby ji ošetřoval, pokud se mu to finančně nevyplatí.

Dobrý pastýř se chová vlastně tak, jak se moc lidí nechová – protože se mu z hlediska podniku jeho chování na první pohled moc nevyplatí. Ovečky chrání před nebezpečím - i vlastním tělem - lehá si do dveří ovčince, aby se divá zvěř setkala nejdříve s ním...

Své ovečky vodí na dobré pastviny, pečuje o ně, když onemocní, zatoulanou ovci hledá. Dokonce riskuje kvůli zatoulané ovci svůj život.

Ztracené ovci by mohl vynadat, že je nezodpovědná, že se nechová tak, jak se sluší a patří ve slušné společnosti... Mohl by říci: vidíte - paní (pane) - já jsem vám to říkal... Teď máte, co jste chtěla. Můžete si za to sama. Já jsem vám to říkal. Já jsem měl pravdu.

Ne – tato slova dobrý pastýř nepoužije.

Lidé kolem Ježíše rozpoznali, že by mohl být tím pastýřem, o němž mluvili dávno proroci. Dokonce si troufli věřit, že každý z nás ho může přijmout jako pastýře – tzn. že se může vydat za ním. Můžeme se učit, co Ježíš dělá a říká. Lidé kolem Ježíše rozpoznali, že s Ježíšem je člověk v bezpečí, že on sám bojuje se vším, co nás ohrožuje. Znamením této starosti o člověka jdoucí až za hranici smrti se stalo rozdávání chleba a vína:

Ježíš jako dobrý pastýř vydal svůj život za ovce, vybojoval veliký zápas. Takže už člověka nemůže přemoci zlo, dokonce ani smrt.

Jinými slovy: kdo svůj život svěří jemu, jeho vedení - ten bude mít dostatek. - tedy - dost naděje, dost lásky.

Tak je to i v žalmu 23. *Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatky.*

Dost naděje, dost lásky.

V tom příběhu o dobrém pastýři z Janova evangelia je ještě jedna zvláštní myšlenka. Ježíš říkal: Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas. Dobrý pastýř myslí i na ty, na které si třeba ani nevzpomeneme. Ani nás nenapadne, že by mohli být s námi. Protože třeba pro nás mají příliš rozdílné názory, nebo špatnou barvu pleti nebo podivnou minulost. Nebo špatné zvyky a zvyklosti. Nebo dokonce jinou víru.

Dobrý pastýř je ten, který člověku dává sílu odpustit nebo přijmout někoho, komu bychom sami od sebe nedali šanci. Jinými slovy – v Božím královském ovčinci bude jistě zajímavá a pestrá společnost.

Co můžeme dělat tady a teď?

Můžeme se od dobrého pastýře učit a pokoušet se pochopit, o co mu šlo. Můžeme se učit chápat a rozumět, na čem dobrému pastýři záleží. Potom budeme odměněni - když se ho totiž budeme držet, neztratíme se.

Petr Turecký

Kázání pronesené na ekumenických bohoslužbách v čerčanském hospicu 26. dubna 2015

Rozhovor s Věrou Chobotskou

Nemám, Hospodine, domýšlivé srdce ani povýšený pohled. Neženu se za velkými věcmi, za divy, jež nevystihnu, nýbrž chovám se klidně a tiše. Jako odstavené dítě u své matky, jako odstavené dítě je ve mně má duše. (Žalm 131,1-2)

Jaké jsou tvé první vzpomínky na soběhrdský sbor?

Asi nejdůležitější vzpomínka byla na ubrus na stole Páně. Byl tam vyšit nápis, který jsem se pokoušela přečíst, ale byl švabachem, rodiče mi ho přeložili – Nestydím se za evangelium Kristovo. Tak ten jsem si zapamatovala na celý život.

Chodila jsem do nedělní školy. Pamatuji si, jak jsme dostávali razítka za účast, hvězdičku. Čím víc hvězdiček jsme dostali, tím větší radost to pro nás byla. Hvězdičky dával učitel nedělní školy. Např. Marie Kovářová z Bedrče, Anežka Kovářová z Petroupimi, Miluška Šilínková. Na nedělní škole se při příležitosti narozenin cinkalo. Kolik let dítěti bylo, tolik desetníků pouštělo do kovové misy, cinklo to. Všichni hlasitě počítali každé cinknutí. Dávali jsme korunu do kasičky, a když měl někdo narozeniny, tak se kupovaly dárky - např. stolní hry: Člověče nezlob se, Kloboučku hop a další.

Takže jste se měli rádi?

Ano, mám hezké vzpomínky. Přísní na nás nebyli. Učitelé jsem měla ráda, byli hodní a milí, těšila jsem se na příští setkání. Učitelé nám vyprávěli biblické příběhy, velice hezky je dokázali podat. Chodili jsme do kostela pěšky. Když jsem byla větší a měla jsem kolo, jezdili jsme na kole. Jen za opravdu ošklivého počasí jsme nešli, bylo mi líto, že mám o hvězdičku míň. Později nás tatínek vozil na motorce.

Na faráře si pamatuješ?

Pamatuju se na br. faráře Voborníka, ten nás učil i náboženství ve škole v Přestavlkách. Měl stejně starou dceru Irenu, s tou jsme se na setkáních potkávali.

V létě jste se jako děti setkávaly na nějakých společných akcích?

Tábory v té době být nemohly, od rodičů jsem věděla, že jiné možnosti byly např. v Praze, snad kvůli větší anonymitě. V patnácti letech jsem byla poprvé na kurzu ve Vrbně, kde jsem se seznámila s nezapomenutelnými Martou Kačerovou a Kájou Trusinou.

Pamatuješ si, jak se sedávalo v kostele nebo jak probíhalo vysluhování svaté večeře Páně?

Jako děti jsme při svaté večeři Páně seděly v lavicích. Sedávala jsem s maminkou a babičkou vlevo (ze strany vchodu do kostela) a tatínek vpravo. V době, kdy jsme se vdávaly, už se začínalo sedět společně. Pamatuji se, že jako první začali sedávat společně (vlevo) Pavlincovi. Ti byli nějakou dobu jediní, kteří seděli pohromadě jako rodina. Když přijeli lidé z jiných sborů na návštěvu a neznali to u nás, sedli si společně. Nikdo jim to nevytýkal. Za mého života se toto pravidlo po nikom nevytěžalo.

Pamatuješ si na nějakou výraznou událost?

Na událost ne, spíše na atmosféru. Lidé se k sobě hezky chovali, i

když se třeba viděli za delší dobu. Dávali najevo, že jsou rádi, že se vidí, neposuzovali se např. podle aktivity či docházky. Dodnes považují za podstatné, jak se lidé chovají, ne jak jsou aktivní nebo jak často chodí do kostela. Později mi ten radostný pocit zůstal, když jsem kdykoli někoho ze sboru potkala – třeba v Benešově – bylo to, jako bych potkala někoho z rodiny.

Takže jste se nikdy nepohádali?

Samozřejmě různé spory byly, pamatuji si, že někdy přišel tatínek ze staršovstva rozladěný. Časem se však vždy věci daly do pořádku. Myslím, že ve společenství, které je vedené vírou, je větší šance na odpuštění. Pokud člověk opravdu věří, tak jde do kostela kvůli víře a ne kvůli vlastním pocitům, jestli má raději toho nebo onoho člověka.

A co období kolem konfirmace?

Byli jsme první konfirmandi (13) br. faráře Ondry (v roce 1963).

Jak se konfirmace připravovala?

Chodili jsme na konfirmační cvičení. Bavilo nás např. hledání v Bibli. Pan farář řekl název oddílu, a kdo první ho našel, ten začal číst. Nad tématy jsme diskutovali i poslouchali výklad. Na konci setkávání jsme měli poslední sejití v sobotu před staršovstvem, aby presbyteri poznali, že příprava v nás něco zanechala. Také se probírala témata, která se měla objevit při nadcházející zkoušce. Setkání před staršovstvem bylo náročnější než samotná konfirmace – co se týče znalostí, které jsme měli prokázat. Měli jsme trému. Byli na nás ale hodní.

Jak to bylo po konfirmaci?

Po konfirmaci jsme se scházeli do tzv. sdružení (bývalo v sobotu). Od konce šedesátých let jsme jezdili auty na zájezdy do sborů na Moravu a Slovensko. Zastavovali jsme se pravidelně ve Stříteži nad Bečvou. Tam působil jako farář spolužák br. faráře Ondry Jan Zátorský. Vzniklo tam přátelství mezi mládeží střítežskou a soběhrdskou. Na Slovensku jsme např. navštívili sbor v Liptovském Trnovci (tam byl farář Juraj Törek), Dolní Kubín, Jasenová apod... Každý rok to byla jiná trasa, jezdilo se auty. Auto měli kluci Mickovi, br. farář měl Tudora, Milan Zachů z Petroupimi měl také auto. Na cestách bylo spousta zábavy, zvláště ve chvílích, kdy dout-

nal Tudor. Kluci ale byli šikovní a závada se vždy podařila opravit. Dodnes udržuji kontakt ze Stríteže s Martou Mikulenkovou, u jejíž rodičů jsme někteří spávali. Před silvestrem mládež připravovala program pro sbor, vyprávěli jsme zážitky z cest apod. Program se konal ve sborové místnosti.

Máš nějakou vzpomínku na 68. rok?

Vybavuji si intenzivně zážitek, který vyprávěla sestra Ondrová: bratr farář Ondra zvonil na věži na zvon a pod Soběhrdy stály sovětské tanky a měly hlavně namířené směrem ke kostelu. Ondrovi v té době měli dvě malé děti. Obdivovali jsme jeho odvalu a zároveň se o něj báli. Když jsme v té době jezdili z práce (nejhorší to bylo večer před jedenáctou) kolem rozmístěných tanků – zejména v oblasti dnešního hřiště (i mezi Bedrčí a Benešovem), báli jsme se.

Jak to bylo po odchodu faráře Ondry?

Střídali se tady různí faráři, např. Blahoslav Hájek, který se přátelil s mým otcem, nebo Oto Prosek - ten křtil mou dceru Věru. Pak nastoupila Ester Klasová, později začal jezdit Pavel Klinecký. Ten konfirmoval syna Petra. Dceru Janu konfirmoval Hynek Tkadleček.

Bylo to období střídání různých farářů těžké?

Tito lidé se snažili udržet chod sboru, fara zavřená nebyla, rodina Šimkova ji měla v užívání. V roce '89 (19. listopadu) měl instalaci Hynek Tkadleček. Měli jsme velikou radost, že sbor získal faráře na plný úvazek. Tkadlečkovi byli hned od začátku velmi aktivní. Začala probíhat opět různá setkání – např. biblické hodiny v rodinách apod.

Když se podíváme nazpět, dalo by se říci, čím pro tebe sbor je?

Když se stane v životě něco těžkého, tak víra i společenství církve může člověku dát sílu. Mí rodiče mi řekli, že mi dali mé jméno po kmotře (mám Věry dvě tety) a že Věra je odvozeno od slova víra. Při křtu to br. farář Voborník také zmínil.

Jsem vděčná, že přetrvávají kontakty s rodinami bratra faráře J. Ondry a bratra H.Tkadlečka.

Co bys sboru přála do budoucnosti?

Přála bych sboru upřímné lidi, kteří touží po Pánu Bohu víc než po okázalosti náboženského života.

Rozhovor vedl Petr Turecký

Události v soběhrdském sboru

➤ 1/3 **Sborová neděle – projekt IQ Roma servis**

V rámci sborové neděle nás Tomáš Pavlík informoval o brněnském projektu IQ Roma servis a Gendalos podporujícím talentované romské děti. Podílel se na propagaci tohoto projektu, pomáhal se sháněním různých pomůcek apod.

Tomáš popsal osobní zkušenost člověka, který z běžné společnosti, navíc z obchodního sektoru, prožije jeden rok intenzivní spolupráce s různými Romy, pronikne do jejich komunity. Intenzivně se podílí na zlepšení vztahu mezi většinovou společností a minoritou.

V rámci diskuse jsme se shodli, že takové projekty jsou cestou, která může vést k zlepšení vztahu společnosti a menšiny. Projekt je svou podstatou obrácen k mladé generaci Romů. Oni sami vnímají tuto příležitost velmi pozitivně. Jejich rodiče často vyslovují názor, že oni sami se lepších vztahů nedočkají, ale třeba jejich děti zažijí zlepšení. Proto mnoho romských rodičů své děti posílá do kroužků a různých aktivit, které IQ Roma servis podporuje.

Projektu nejde jen o základní zařazení, či vytvoření speciálních kroužků, ale např. o plnou integraci talentovaných Romů do lidových škol umění, nebo usnadnění jejich vstupu na střední či vysoké školy.

V tomto ohledu má naše společnost z obou stran své rezervy.

Jsmo moc rádi, že jsme vyslechli zprávu o zdařilém projektu. V televizi či jiných médiích se dozvídáme výhradně negativní zprávy – např. o tom, jak Romové někde zapříčinili výtržnosti apod. Běžný člověk je tak v mediálním prostoru neustále utvrzován, že Romové jsou nepoučitelní a nelze s nimi řádně spolupracovat.

➤ 19/4 **Korejský den**

O jarní sborové neděli nám Pavel a Marie Stolařovi připravili korejský den. Pavel byl loni na podzim v Jižní Koreji na pozvání tamní reformované církve PCK na jejím synodu. Cílem návštěvy v Korei a v Japonsku bylo informovat korejské a japonské církve o postupném vyrovnávání česko-německých vztahů po válce. Vztahy mezi Koreou a Japonskem, které Koreu po dlouhou dobu před 2. světovou válkou a během ní okupovalo a vzdáleně připomínají svou složitostí vztahy mezi Čechy a Němci. Korejci jsou často Japonci podceňováni a představují v Japonsku ne zcela rovnoprávnou menši-

nu. Společně s tajemníkem ekumenického oddělení ČCE Gerhardem Reininghausem přednesli v Japonsku i Korei referát o česko-německých vztazích. Bylo na tom i něco symbolického, že o vyrovnání vztahů mezi oběma národy přednášeli dva členové ČCE – jeden Němec a jeden Čech.

Pavlův referát i nově nabitě zkušenosti z fungování japonských a korejských církví byly velmi podnětné. Dozvěděli jsme se o mnoha zvláštностech tamního uspořádání církve a spoustu dalších věcí.

Mj. jsme mohli nahlédnout do jihokorejské křesťanské ženské univerzity v Soulu. Je zajímavá tím, že na ní studuje 23 000 děvčat a žádní chlapi, a také tím, že její kampus je z ekologických důvodů situován zcela pod zemí.

Pavel nám promítl mnoho fotografií z cesty, občas svým typicky vtipným způsobem líčil různé zvláštnosti, s nimiž se setkal.

Společně s Marií připravili pozhnaně druhů korejského jídla: kvašenou zeleninu kimči, rýžový pokrm bibimbab, a jak se to všechno jmenovalo... nechyběly dřevěné tyčky místo příboru, vyzkoušeli jsme si - typické korejské barbecue – ve zvláštních liti nových nádobách jsme vařili přímo na stole – asi nemáme ty správné vařiče (nebo maso), prý to nebylo úplně jako v Korei. Ale užili jsme si to. Ani jsme nezapálili sborovou místnost.

➤ 25/4 **Mačovická studánka**

Řeč při příležitosti otevření studánky je příležitostí zamyslet se nad biblickými symboly vody.

Jan 4:14: Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky.

Ježíš chce říci, že dobrá voda odkazuje jako symbol k životu věčnému. Život věčný přesahuje naši zkušenost žízně, naši potřebu neustále pít – abychom byli živi. Život věčný, život s Bohem má v Bibli mnoho podob.

Podobně jako Ježíš vedl své učedníky tímto světem a vyučoval je, tak kdysi Hospodin vedl svůj lid přes vody Rákosového moře. Vody Rákosového moře tak od té doby připomínají lidskou hlubokou zkušenost, že vše dobré, co vede k životu - pochází z dobrých Božích rukou.

A že to nejdůležitější, co od Pána Boha lidi dostali - je svoboda. Rozestoupené vody Rákosového moře se staly symbolem vstupu člověka do prostoru svobody. Podobně jako se stal v NZ tímto symbolem kříž. Kříž i moře - to je zkušenost smrti.

Z jedné strany nejmoderněji vyzbrojená armáda na světě - totiž egyptská. Z druhé strany smrt v podobě moře. V té chvíli - když lidé začali Mojžíše už po tolikáté nenávidět - za to, že je vyvedl - sice z otroctví - ale z jistot - do nejistoty a do smrti... V té chvíli, kdy lidé vyhrožovali Mojžíšovi smrtí, jim Mojžíš řekl: Nebojte se! Vydržte a uvidíte, jak vás dnes Hospodin zachrání. Jak vidíte Egyptany dnes, tak je už nikdy neuvídíte. Hospodin bude bojovat za vás a vy budete mlčky přihlížet."

Je to možná centrální výpověď SZ. Jinými slovy se tady říká, že spásu si člověk nemůže nijak vybojovat sám. Nemůže se k ní došplhat. Dokonce - i ve chvíli, kdy ji odmítá, kdy se chce vrátit do otroctví - přichází mu naproti milosrdný Bůh, aby ho zachránil. Hospodin bude bojovat za vás a vy budete mlčky přihlížet."

Příběh o přejítí moře je vyznáním víry, že Hospodin může zachránit člověka z moci utrpení, otroctví, zloby.

Už stará židovská rabínská tradice vidí v tomto příběhu znamení, podobenství. Co jsou podle rabinů rozevřené stěny moře, mezi nimiž Izrael prochází? Izrael měl vody po pravici a po levici. Vody po pravici symbolizují podstatu Zákona - Tóry, vody po levici symbolizují modlitební řemínky.

Tedy zákon a přikázání, to je v důsledku jedinou ochranou Izraele před faraonovým vojskem.

Když se tedy budeš, človče, v životě řídit Tórou - Biblií, tak budeš svobodný a nemůže ti nic udělat ani Egyptan, ani jakékoli zlo. NZ řečeno: budeš-li stavět svůj dům na skále, má tvůj život smysl a věz, že Hospodin se o tebe postará. Protože v konečném důsledku

se ty o sebe postarat nemůžeš, i když budeš horečně celý život shánět a shromažďovat. Proto Ježíš říká: já jsem cesta, pravda a život.

V Bibli čteme, že se Boží posel postavil mezi egyptské vojsko a Izrael. Židovští vykladači říkají, že se Bůh chová ke svému lidu, jako se má chovat otec ke svému synu. Když jde otec se svým synem po cestě a přepadnou je lupiči, budou chtít zajmout syna, otec ho vezme zepředu a postaví ho za sebe. Když zaútočí banditi zepředu a zezadu zvěř, tehdy si otec dá syna na ramena a bude bojovat proti nim.

Rozestoupené vody Rákosového moře pro křesťany symbolizují křest. Podle Řehoře z Nyssy (335-394) je přechod moře znamením vítězství Božím nad zlobou a nečistotou, které symbolizuje Egypt. Vítězství se děje v očištné koupeli. Dábel zuří – stejně jako vojsko – když vidí, jak lidé unikají hříchu vodou znovuzrození.

Pokud je přechod rozevřeného moře nejhlubší vrstvou pochopení křtu, pak je dobré mít na paměti, že se původně nejednalo o ponoření člověka, ale o přechod z jednoho břehu na druhý.

Přechod z prostoru otroctví a smrti - do prostoru života a svobody.

Děkujeme ti, Pane, že ty sám jsi pro nás stvořil cestu záchrany. Prosimé, ať je pro nás i tato studánka připomínkou tvého vykupitelského díla a znamením, že na světě nejsme sami.

Vždyť žalmista řekl: Ž 27,10: I kdyby mě opustil můj otec, moje matka, Hospodin se mě vždy ujme.

Amen.

➤ 17/5 u nás v rámci konání **víkendovky dětí strašnického sboru** kázal Pavel Klinecký. Základem kázání byly oddíly o selhání krále Davida. P.K. připomněl, že král David ve chvíli svého selhání, když uposlechl "hučení v uších" selhal hned v několika příkázáních najednou. Král David měl ale na rozdíl od nás (a našich selhání) štěstí, protože měl svého proroka Natana, který mu citlivě (a přesto zřetelně) pastoračně dokázal předat povědomí o hříchu, který spáchal. V dnešní době najdeme spíše lidi, kteří se budou snažit naše selhání omluvit či vysvětlit složitými okolnostmi nebo tlakem doby či přírody. A tak nejsme schopni hlubokého vlastního poznání.

Všechny události zapsal Petr Turecký

➤ 5-7/6 **víkendovku pro děti na téma: kdo byl Mojžíš** připravili Petr Turecký a Petr Wagner.

Téma nepadlo náhodou. Letošní setkání dětí v Luhu u Čimi bude právě na téma Vyvedení Izraele z Egypta, děti se s Mojžíšovým zápasem seznámí podrobněji.

Již nyní mohly nahlédnout do několika vybraných témat exodu.

V pátek si zahrály hru, kterou připravili Vojta s Jéňou. Děti si měly napsat tři pro ně nejdůležitější věci a postupně se dostávaly do různých situací, kde se musely rozhodovat, která věc z těch tří je pro ně důležitější. Podobně se musel rozhodovat Mojžíš, když opouštěl staré zvyky - například blahobyť faraonova paláce. Dětem nejčastěji zbyla jako poslední věc na světě – voda a láska.

Druhý den po biblickém programu zase děti mohly hledat různá znamení z Mojžíšova života, například v hromadě písku zakopaného Egyptana. Jirka dětem připravil různé lesní záludnosti – jako např. nalezení správné míry. V biblickém programu jsme si přiblížili faraonovu taktiku "moudrosti", která vede ke smrti. Vysvětlili jsme si, jak někdy zápal pro spravedlnost může vést k neštěstí, pokud tento zápal spaluje příliš nezkušenou osobnost.

Mojžíš však nakonec objevil keř, který hoří, ale není stráven – nakonec i on vybojoval zápas se svou vlastní touhou po spravedlnosti – a stal se dobrým pastýřem – který svou holí ukazoval cestu z otroctví.

Panující tropické vedro nám vůbec nevadilo, zahradní hadice se stala vítaným zpestřením před večerním opékáním buřtů.

Všem patří veliký dík a těšíme se na další krásné chvíle např. při setkání v Luhu u Čimi v letošním roce!

Události v benešovském sboru

➤ **Nový synodní senior na návštěvě v benešovském sboru**

Od čtvrtka 14. do soboty 16. května se v Praze konalo 1. zasedání 34. synodu naší církve, na kterém byla zvolena nová synodní rada na dalších šest let. Novým synodním seniorem byl zvolen bratr Daniel Ženatý, dosavadní farář v Pardubicích a první náměstek syn. seniora. Již na minulém synodu bylo dohodnuto, že na závěr synodálové v neděli navštíví sbory pražského seniorátu. Do našeho sboru přijel právě br. Daniel Ženatý a do sedleckého sboru sestra Eva Zadražilová, náměstkyně synodního kurátora. A tak členové našich sborů měli možnost se seznámit s dvěma významnými představiteli naší církve.

Daniel Ženatý sloužil bohoslužby jak ve Vlašimi, tak v Benešově. Jeho podnětné kázání byl výklad Žalmu 27. Oslovila mne ta část kázání, ve které upozornil na verš 11.: „Hospodine, ukaž mi svou cestu, veď mě rovnou stezkou...“. Jde o naléhavou prosbu, aby náš život dostal správný směr a smysl.

Po bohoslužbách na tradičním setkání u kávy a čaje Daniel Ženatý s některými našimi členy mile besedoval. Účastníci bohoslužeb prožili pěknou neděli, za kterou jsou jistě všichni vděční.

František Šturc

➤ **Jak zprostředkovat poselství bible dnešnímu čtenáři**

Muzeum umění díky Tomáši Trusinovi představilo benešovské veřejnosti nizozemského spisovatele a teologa Nico ter Lindena. Ten přítomné seznámil se svými knihami, ve kterých se snaží poselství bible zprostředkovat současnému čtenáři a zvláště dětem. Zdůrazní, že biblický text je velmi starý, některé pasáže jsou staré tři tisíce let a jsou plny symbolů, kterým dnešní člověk již nerozumí. Spisovatel to vysvětlil na slovech voda a moře. V bibli jsou to slova symbolizující zlo a smrt. A tak když se v knize Zjevení píše, že v novém Jeruzalému nebude již moře, autor tím čtenáři sděloval, že tam již zlo a smrt nebude. Proto Nico ter Linden se snažil převyprávět biblické příběhy v šesti knihách tak, aby příběhům porozuměly i současné děti. Z nich nakladatelství Eman, které řídí T. Trusina, vydalo již tři, a to „Povídá se ... podle Marka a Matouše“, dále knihu Tobiáš a letos „Povídá se ... podle Tory“, která je v zahraničí asi nejčtenější.

Po úvodním projevu, který přetlumočil překladatel jeho knih Jan A. Dus, Nico ter Linden přítomným přečetl známý příběh z knihy *Povídá se ...* podle Tory o zlatém teletu, které si putující lid vyrobil za Mojžíšovy nepřítomnosti. Ukázkou přečetl z anglického překladu knihy, takže mnozí tento známý příběh dokázali sledovat i v angličtině.

Další ukázkou o Josefovi v Egyptě z právě vydané knihy v češtině přečetl Tomáš Trusina a četbu doprovázel kresbami J. Urbánka, které ilustrují tento příběh. Na závěr tohoto mimořádného setkání si lidé mohli zakoupit spisovatelovi knihy

v českém vydání a Nico ter Linden je pak zájemcům ochotně podepisoval.

Velmi potěšitelná byla velká účast zájemců o literaturu a je tedy naděje, že někteří z nich se začnou zajímat o náboženské spisy.

František Šturc

➤ **Z farářova deníčku,**

aneb Co se nevejde do oficiálních zpráv, a přesto by nemělo zapadnout

Letošní cestu k Velikonocům nepřehlédnutelně rámovaly **Moravské pašije Teátru Víti Marčíka**. V pátek 20. března modlitebnu vyplnila prkna, která znamenají svět, a na nich jsme sledovali příběh Ježíšova utrpení a kříže očima malého chlapce, vypuzeného z vesnice. Víťova schopnost přecházet z role do role, komornost představení, vnitřní duchovní zaujatost pro evangelijní příběh i radost z víry vytvořily působivou událost. Obecenstvo se sešlo ve vši ekumenické pestrosti. A díky neveklovské Ymce a její hlavní ymkařce za nápad a spolupráci.

Velikonoce jsme otevřeli na Velký pátek u stolu nové smlouvy,

jak ji sliboval prorok Jeremjáš a učedníkům a následovníkům zpřístupnil Ježíš. Zvláštní, jak ten prorok, který jinak moc nehladí po duši, spíš nemilosrdně otevírá rány nevěrnosti a nevěrohodnosti, dokáže na druhou stranu překvapit jednoznačně nadějným poselstvím o Hospodinově věrnosti. Sám Jeremjáš si svou kritiku pěkně odskákal, možná proto mu taky víc věříme slib Božího odpuštění a nových začátků.

Hod Boží jsme slavili s Máří Magdalenou, které velikonoční jitro začíná v pláči a nesrozumitelných temnotách bez Ježíše – a přece ji nakonec živý Kristus osloví jako Pastýř, který své ovce zná jménem. Kéž bychom životnost a překvapení tohoto oslovení směli prožívat uprostřed vlastních temnot a nechali si jimi zahánět své současné strachy a přístrachy!

Janovo vyprávění blízkosti živého Krista nás provázelo i po Velikonocích. Hned následující neděli při vyprávění o rybolovu přijala **křest** Bětka Herzová. I takhle si můžeme nechat doložit, že životnost evangelia si přitahuje nové učedníky. Povelikonoční neděle byly vůbec bohaté – o čtrnáct dní později jsme svátost křtu vysloužili Robertovi Volencovi. Oběma křtům předcházely podnětné hovory u domácího stolu, což snad těšilo nejen kazatele. A ty druhé křestní bohoslužby doprovodil klarinetový kvartet z Prahy, tentokrát už úplně srostlý s průběhem bohoslužeb. Ale je to radost, zpívat písně s takovým kompaktním dechovým souborem.

Nevím, zda jste si všimli, jak se nám proměňuje **doprovod při bohoslužbách**: když teď tak často nedoprovází naše tradiční klarinetové duo, doprovází nás – církevně špičkově vzdělaná – Daniela Veselá. Do budoucna bychom měli uvažovat o nějakém „varhanovitějším“ nástroji, aby nemusela vymačkávat duši z našeho zasloužilého harmonia. Občas zaskočí Hanka Zemanová na klavír. A občas se stane, že nikdo nemůže (kterážto situace v našem sboru tak nějak nastává i při dalších příležitostech), a zůstane to na farářově kytáře. Výhodou ovšem je, že se to ví dopředu, a mohou se k tomu či onomu doprovodu vybírat patřičné písně.

V sobotu 18. dubna se českobratrští evangelíci loučili u Salvátora s **Martou Kačerovou**, patronkou a orgnizátorkou mnoha aktivit, zejména mládežnických, ale také přítelkyní a zpovědnicí mnohých, kteří mládežnickému věku přece jen odrostli. Od druhé poloviny padesátých let vymýšlela (po dlouhá léta spolu s mým strýcem Karlem Trusinou), jak nalézt a vyvzdorovat na bolševikovi legální prostor, kde se mladí lidé potkají nad biblickou zvěstí i aktuálními pro-

blémy, a vytvoří síť vztahů, která dokáže přečkat protivenství doby. I v našich končinách najdeme takové, kteří jí za mnoho vděčí.

Práce ve **vlašimské Diakonii** je naopak klasické evangelické katechezi poněkud vzdálená, jak skladbou osazenstva, tak dočasností. Přesto se tu setkáváme, zpíváme písničky od Trabandu i jiné, a pokaždé se skrz obrázky potkáme s kouskem Ježíšova příběhu. V poslední době máme občas příležitost překračovat hranice nejen sociálních ale i náboženských škatulek.

Docela samostatně si už vedou maminky v **kočárkárně**. Sice se v poslední době jejich okruh trochu zúžil, ale pořád máme co probírat i zpívat. A pokud byste o nějaké „materstvím vyloučené“ mamince věděli (a že péče o nově narozeného potomka dokáže pohlitit!), dejte jí vědět.

Opačný věkový pól představuje **kavárnička**, provozovaná díky neutuchající obětavosti Evy Lomozové. A když náhodou nemůže, zaskočí ji někdo další z presbyterů. Gratulujeme těm, co na jaře slavili kulatiny, a zveme další: kdo máte ve středu mezi 15 – 16,30 čas, přijďte posedět, spoustu se toho dozvíte.

Těžko si představit pravidelný provoz sborové kanceláře bez **Mirky Nulíčkové**. Jako **sborová sestra** toho poslední roky zastávala hodně: účetnictví, narozeninová přání, poštu, které pořád přibývá, a další úřední náležitosti. Když se teď značné části svých aktivit bude muset vzdát, je dobře, že se ve staršovstvu našli ti, kdo její práci jsou ochotni převzít. I takhle se chystáme na budoucnost – protože do budoucna mají největší šanci ty sbory, které budou schopné vytvořit pružný tým. Stavět všechno jen na jednom, dvou obětavcích se ukazuje jako čím dál méně funkční model.

Když už jsme u toho, měli byste vědět, že **staršovstvo** se poslední dobou zabývá myšlenkou pořídit výtah a zpřístupnit naše bohoslužebné první patro i těm, pro něž se schody stávají nepřekonatelnou překážkou. Zatím stojíme před úkolem najít finance, kdyby vás cokoli napadlo, dejte vědět. Letos chceme dokončit opravu oken. A čeká nás výměna kanalizace na dvorku a pod domem za nějakých 180.000 Kč. A vlastně se může dát na vědomí, že stávajícího kazatele sestry a bratří jednomyslně požádali, aby v příštím roce opět kandidoval (zhruba na 3 roky), což dotyčný po delším rozmyšlení přijal.

Koncem května jsme se opět zapojili do **Noci kostelů**. Opět nás bylo včetně příchodích, že by to dva na prstech spočítali, nicméně jsme se mohli těšit z bohatého programu: mj. nám předčítal ze své

chystané básnické sbírky **Pavel Rejchrt**. Ke kulturním počínům překračujícím hranice sboru, patřila i bezpochyby návštěva Nico ter Lindena, uskutečněná v benešovském muzeu. Píše o ní zasvěceně F. Šturm na jiném místě.

Faráře během léta čekají opět **svatby** na různých místech našeho kraje. Mj. připravuje dva chemiky, a přejeme jim, aby to v žádném případě nebyl neúspěšný pokus. Radost z věrnosti, stálosti a zralosti manželského svazku máme příležitost slavit při zlaté svatbě manželů Voříškových při bohoslužbách ve Vlašimi poslední červnovou nedělí. Spolu s nimi budeme především děkovat za požeňání, které naše svazky provází a nese.

Všem přeju krásné léto a po prázdninách v plné síle zas na viděnou!

Tomáš Trusina

**Zveme děti od první do deváté třídy na
táborový pobyt benešovských, prčických, vlašimských
a dalších spřátelených dětí
od 19.7. do 26.7. 2015 ve Strměchách
téma: Do neznáma s Abrahamem**

Přihlášku si vyžádejte na adrese: Farní sbor ČCE, Husova 656, 256 01
Benešov; benesov@evangnet.cz. Cena pobytu je 1450 Kč.

Osnovu tábora představuje biblický příběh – podle něj hrajeme hry, zpíváme písně. Tábora se účastní děti církevní i necírkevní, program připravují zkušení vedoucí zvyklí dětem se věnovat tak, jak je potřeba.

Poznáte kamarády, zakusíte přátelskou atmosféru, poznáte, jak pestrý a zajímavý je život bez tabletů, matláků a dalších vymožeností civilizace. Zbytečně neváhejte! Přihlášky budeme uzavírat kolem 10.7.2015

Události v přčickém sboru

➤ víkendovka

Letošní jarní víkendovku (8.5. – 10.5.) jsme strávili v Sedlec-Prčici. Tématem pobožnosti, her a bohoslužeb byl král Chizkijáš (a Izajášovo proroctví) podle 2 Kr 18,13-37; 19,1-37.

Bylo nás celkem 29, z toho 7 vedoucích. Letos řady vedoucích posílili také praktikanti z řad mládeže. Svého nového úkolu se zhostili s velkým nasazením a se ctí. Projevili velkou citlivost a pochopení pro děti – přestože (nebo spíš právě proto), ještě předloni se účastnili tábora ještě jako děti.

Předpověď počasí se naštěstí nesplnila (mělo původně celou sobotu pršet). Déšť začal až v sobotu k večeru, ale to jsme již byli na cestě zpět na faru. Na výlet jsme se vypravili na Javorovou skálu (723 m). Nevím přesně, kolik je to ze Sedlec-Prčice kilometrů, ale není to zrovna krátká cesta. Obdivovala jsem děti (hlavně ty malé) – šly celou dobu s chutí a bez protestů, i když je určitě bolely nohy (cestou ještě hrály různé, ne zrovna odpočinkové hry). Na Javorové skále jsme si opekli buřtíky, občerstvili se v místním stánku a již za zhoršeného počasí se vraceli na faru.

Vařili jsme si sami, děti měly rozdělené služby. I když s námi paní Jana nebyla, stejně nás vybavila svými výtečnými pomazánkami, velmi oblíbenými jak u dětí, tak u dospělých.

Ubytování bylo jako vždy skromné, kluci spali na kruchtě, holky v nové místnosti pro děti, někdo ve farním bytě.

Díky Bohu (až na jeden trochu uražený zoubek) jsme vše ve zdraví přežili. Po nedělních bohoslužbách pod vedením Tomáše Trusiny se děti rozjely do svých domovů.

Již se těšíme na další návštěvu.

Za sbor v Sedlci-Prčici, Pavla Janděčková

V neděli 5.7. v rámci bohoslužeb proběhne
volba nového staršovstva v Sedlec-Prčici.

Sborová rodinná rekreace ve Strmýchách u Pelhřimova

proběhne letos v týdnu od 26.7. do 2.8.

Zveme i soběhrdské a přičké.

Spíme na prázdné evangelické faře ve Strmýchách, možné je i spaní ve stanu či karavanu na rozlehlé farské zahradě. Míváme společné snídaně a večere (není povinnost), zpívání, popř. pobožnosti s dětmi, služby při přípravě jídla. Někdy společně vyrazíme i na výlet do bližšího či vzdálenějšího okolí.

Nesmí chybět vycházka na Křemešník, sbírání borůvek, hub, koupání, káva, večerní táboráky, grilování, návštěva „domu zdraví“...

Společná dovolená je příležitostí se poznat, otestovat si míru vlastní tolerance, ochoty k praktické pomoci, navázání přátelství, řešení drobných konfliktů... zkrátka ochutnat křesťanské spoluzití v praxi :-)

Přihlašte se na benešovské faře: (317722215, benesov@evangnet.cz nebo 607588618). Můžete dorazit na celý týden, nebo jen na pár dní. Zkusit přijet, můžete i během týdne 26.7. do 2.8. po předchozím telefonickém ohlášení.

BLAHOPŘEJEME K NAROZENINÁM

Červenec: Bublová Hana, Soběhrdy – 66 let; Hallerová Blažena, Lštění – 79 let; Kovář Pavel, Bedrč – 71 let; Kovář Jaroslav, Ládví – 72 let; Pavlík Tomáš, Mnichovice – 40 let; Stibůrková Božena, Benešov – 74 let;

Srpen: Micka Vladimír, Soběhrdy – 68 let; Škvorová Marie, Přestavlky – 88 let;

Září: Boháčová Jiřina, Vranovská Lhota – 81 let; Bohata Milan, Soběhrdy – 45 let; Fleischerová Hana, Vysoká Lhota – 72 let; Vošická Emilie, Městečko - 91 let;

Děti:

Červenec: Kyselová Aneta, Přestavlky – 11 let; Podroužková Barbora, Čerčany – 9 let; Šafařík Martin, Praha – 12 let;

Srpen: Macháčková Jasmína, Benešov – 5 let; Svobodová Adéla, Přestavlky – 15 let; Váša Jonáš, Mnichovice – 6 let; Vlasák Jonáš, Mezihoří – 17 let

Husovské slavnosti Soběhrdy

pondělí 6. července 2015

10:00 slavnostní bohoslužby (evangelický kostel)
11:15 shromáždění u pomníku Jana Husa
11:45 – 13:00 hraje Vranovanka (areál restaurace)

13:00 – 17:00 program v areálu kostela:

Jiří Beneš – Vliv Mistra Jana Husa na
J.Á.Komenského

Patrik Líbal – Moderní protestantské kostely

Dílna Petra Krause – Husova kázání

Soubor historického šermu – Jan Kabíček

Divadelní představení – Kašpaři z Mezihoří

Koncert Blanky Straňovské

OBČERSTVENÍ – PROGRAM PRO DĚTI

- 13. září zveme na seniorátní rodinnou neděli v Dobříši
Podrobný program bude na stránkách seniorátu
<http://prazsky-seniorat.evangnet.cz/>

- Den Diakonie Vlašim proběhne pravděpodobně třetí či čtvrtou zářijovou neděli ve Vlašimi

*FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov. Kazatel: farář Tomáš Trusina,
tel: 317 722 215, e-mail: benesov@evangnet.cz, www stránky: benesov.evangnet.cz.
Číslo účtu 233563947/0300*

Kurátor: Jiří Zavadil

***FS ČCE Soběhrdy:** Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov. Kazatel farář: Petr Turecký
tel.:317 795 634; e-mail: sobebrdy@evangnet.cz, www stránky:sobebrdy.evangnet.cz.
Číslo účtu 1190782/0300.*

Kurátor: Pavel Goby

***FS ČCE Sedlec-Prčice:** Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice.Kazatel: jáhenka
Pavla Jandečková, , tel. 604185520, email: sedlec-prcice@evangnet.cz
Číslo účtu 191782497/0300*

Kurátor: Petr Dubský

***FS ČCE Zruč nad Sázavou:** Zahradní 189, 285 22 Zruč nad Sázavou,
mobil: 776 797 327, email: zruc@evangnet.cz, administrátor: Petr Turecký
Číslo účtu: 0162 121 008 / 0300*

Kontaktní osoba: Jiří Kratochvíl

*V případě, že nejste s kazatelem v pravidelném kontaktu a stojíte o návštěvu,
můžete ho nebo ji požádat na příslušném farním telefonu.*

***Adresa redakce:** FS ČCE Soběhrdy 21, 256 01 Benešov*

Sazba Marie Stolařová e-mail: marie.stolarova@centrum.cz

Vychází 4 x ročně, počet výtisků 400.

Pro členy ČCE v Benešově, Soběhrdech a Sedleci-Prčici a Zručí n.S. zdarma.

Uzávěrka příštího čísla Soběhrdského bratra bude 15. září 2015

Soběhrdský bratr:

Vydává sbor ČCE v Benešově a

sbor ČCE v Soběhrdech